Lietas Nr. C29586212
Lietas arhīva Nr. C-2780-13/17

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2013.gada 16.oktobrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa, tiesnese Jolanta Zaškina, ar tiesas sēdes sekretāri Valsts amatpersona, piedaloties prasītājas pārstāvei /pers. A/, izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu akciju sabiedrības „Swedbank" prasībā pret /pers. B/ un /pers. C/ par parāda piedziņu un

konstatēja

Akciju sabiedrība „Swedbank" cēlusi prasību pret /pers. B/ un /pers. C/, ko vēlāk grozījusi, par aizdevuma Ls 38843,80, procentu par aizdevuma lietošanu Ls 2359,46 un likumisko procentu Ls 8390,07, kopā Ls 49593,33 subsidāru piedziņu sakarā ar atbildētājas un prasītājas starpā 2007.gada 23.maijā noslēgtā aizdevuma līguma Nr.07-059549-PK neizpildi.

Par atbildētājas saistībām kā pats parādnieks galvojis atbildētājs /pers.C/, 2007.gada 23.maijā noslēdzot ar prasītāju galvojuma līgumu Nr.07-059549-PK/3.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1587., 1692., 1698., 1699., 1702., 1753., 1756.pantu, 1759.panta 1.punktu, 1765., 1934., 1943. un 1945.pantu.

Rakstveida paskaidrojumos atbildētājs norāda, ka prasība pret viņu celta nepamatoti, jo sākotnēji tā būtu vēršama tikai pret galveno parādnieci. Atbildētājs no prasītājas neesot saņēmis nevienu paziņojumu par to, ka atbildētāja nepilda savas saistības. Atbildētājs uzskata, ka tikai tad, ja no atbildētājas mantas parādu piedzīt nebūs iespējams, prasītājai jāvēršas pret viņu ar atsevišķu prasību.

Atbildētāji uz tiesas sēdi nav ieradušies, lai gan par lietas izskatīšanas laiku un vietu viņiem paziņots, saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.panta pirmās un piektās daļas un 59.panta noteikumiem, nosūtot tiesas pavēstes ierakstītos sūtījumos uz atbildētāju deklarētajām dzīvesvietām un aicinot atbildētājus uz tiesu ar publikāciju oficiālajā izdevumā „Latvijas Vēstnesis"

Tiesa uzskata, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmās daļas noteikumiem lietu var izskatīt bez atbildētāju piedalīšanās.

Tiesas sēdē prasītājas pārstāve prasību uzturēja prasības pieteikumā grozījumos norādītājā apmērā. Paskaidroja, ka pēc prasības celšanas atbildētāji parādu daļēji samaksājuši.

Noklausījusies prasītājas pārstāves paskaidrojumus un pārbaudījusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Saskaņā ar Civillikuma 1934.pantu ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošanu īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Civillikuma 1753.pantā noteikts, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844.p.) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Civillikuma 1764.panta un 1765.panta noteikumi paredz, ka visādos mantiskos darījumos unaktos, kas nodibina pienākumu maksāt procentus, atļauts nolīgt procentus, kuru apmēru var noteikt līdzēji, savstarpēji vienojoties. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

No prasības pieteikumā norādītā un lietas materiāliem izriet, ka 2007.gada 23.maijā starp prasītāju un atbildētāju /pers. B/ noslēgts aizdevuma līgums Nr.07-059549-PK, saskaņā ar kuru atbildētājai izsniegts aizdevums EUR 70000 apmērā ar atmaksas termiņu līdz 2032.gada 20.maijam. Atbildētājai aizdevums bija jāatmaksā, veicot ikmēneša aizdevuma atmaksas un procentu maksājumus pēc likmes 5,974 % katra mēneša 20.datumā (9.-12.lietas lapa).

Aizdevums izmaksāts pilnā apmērā 2007.gada 20.jūlijā (18.-19.lietas lapa)

Saskaņā ar Civillikuma 1692.pantu galvojums ir ar līgumu uzņemts pienākums atbildēt kreditoram par trešās personas parādu, neatsvabinot tomēr pēdējo no viņa parāda. Civillikuma 1698.pantā noteikts, ka galvinieks atbild ne vien par pašu galveno parādu, bet arī par tā blakus prasījumiem, parādnieka vainas vai nokavējuma dēļ nodarītiem zaudējumiem un tiesu izdevumiem. Civillikuma 1702.pantā noteikts, ka galvinieka tiesība prasīt, lai kreditors griežas ar prasību papriekš pie galvenā parādnieka, atkrīt, ja galvinieks noteikti no tās atteicies. Par tādu atteikšanos uzskatāms arī tas, ja galvinieks uzņemas saistību kā pats parādnieks.

2007.gada 23.maijā atbildētājs /pers. C/ noslēdzis ar prasītāju galvojuma līgumu Nr.07-059549-PK/3, ar kuru galvojis par atbildētājas saistību izpildi pēc aizdevuma līguma kā pats parādnieks (galvojuma līguma 1., 3. un 6.1.punkts).

Atbildētāja aizdevuma līgumā pielīgtajos termiņos un kārtībā nav veikusi aizdevuma pamatsummas un procentu maksājumus, pielaižot saistību izpildes nokavējumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1589.pantu līdzējs ir tiesīgs vienpusēji atkāpties no līguma, ja šāda tiesība ir pielīgta līgumā.

2010.gada 12.februārī prasītāja, izmantojot aizdevuma līguma II daļas 7.4.punktā un 7.4.1.apakpunktā noteiktās tiesības, ņemot vērā to, ka atbildētāja no 2009.gada 20.marta pilnā apmērā noteiktajā termiņā nav maksājusi ar līgumu pielīgtās summas, vienpusēji atkāpusies no aizdevuma līguma, pieprasot visu no aizdevuma līguma izrietošo summu tūlītēju samaksu. Paziņojums nosūtīts arī atbildētājam (30.-31.lietas lapa).

No prasībaspieteikumampievienotā parāda aprēķina, kuru atbildētāji nav apstrīdējuši, līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt tā pamatotību, redzams, ka uz prasības celšanas dienu prasītājai nav atmaksāts aizdevums Ls 38843,80, par ko prasītāja aprēķinājusi līgumiskos lietošanas procentus par laika periodu no 2009.gada 20.aprīļa līdz 2010.gada 20.janvārim Ls 2359,46 un likumiskos nokavējuma procentus par laika periodu 2010.gada 12.februāra līdz 2013.gada 17.septembrim Ls 8390,07.

Ņemot vērā minēto no atbildētājas, bet piedziņas pilnīgas vai daļējas neiespējamības gadījumā, no atbildētāja, pamatojoties uz Civillikuma 1943., 1764., 1765. un 1692.pantu, piedzenams neatmaksātais aizdevums Ls 38843,80, līgumiskie lietošanas procenti par laika periodu no 2009.gada 20.aprīļa līdz 2010.gada 20.janvārim Ls 2359,46 un nokavējuma procenti par laika periodu 2010.gada 12.februāra līdz 2013.gada 17.septembrim Ls 8390,07.

Atbildētāja iebildumi par to, ka prasība vispirms ir ceļama pret galveno parādnieci un tikai tad, ja piedziņa no viņas nebūs iespējama prasījumu var vērst pret viņu nav pamatota. Saskaņā ar Civillikuma 1702.pantā noteikto galvinieka tiesība prasīt, lai kreditors griežas ar prasību papriekš pie galvenā parādnieka, atkrīt, ja galvinieks noteikti no tās atteicies. Par tādu atteikšanos uzskatāms arī tas, ja galvinieks uzņemas saistību kā pats parādnieks.

2007.gada 23.maijā starp prasītāju un atbildētāju /pers. C/ noslēgtā galvojuma līguma (16.-17.lietas lapa) 6.punkta 6.1.apakšpunktā atbildētājs uzņēmies saistību kā pats parādnieks. Tātad atbildētājs ir noteikti atteicies no tiesība prasīt, lai kreditors griežas ar prasību papriekš pie galvenā parādnieka. Līdz ar to prasītāja ir tiesīga izvēlēties, pret kuru no atbildējiem celt prasību vispirms, kā arī ir tiesīga celt prasību vienlaicīgi pret abiem atbildētājiem.

Ne pušu noslēgtais līgums, ne likums neuzliek prasītājai pienākumu informēt galvinieku par to, ka parādnieks nepilda no aizdevuma līguma izrietošās saistības. Savukārt paziņojums par vienpusēju atkāpšanos no aizdevuma līguma atbildētājam nosūtīts 18.02.2010 (30. un 31.lietas lapa). Līdz ar to atbildētāja iebildums par to, ka viņš nav ticis brīdināts par to, ka parādniece nepilda savas saistības nevar būt par pamatu prasības noraidīšanai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo un otro daļu, kas nosaka, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus, pat tad, ja prasītājs neuztur prasījumus, jo atbildētājs pēc prasības celšanas tos labprātīgi apmierinājis, no atbildētājas, bet piedziņas neiespējamības gadījumā, no atbildētāja prasītājas labā piedzenami tiesas izdevumi Ls 861,12, ko veido valsts nodeva Ls 838,40 un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 22,72.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu prasītājai atzīstamas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētājas, bet piedziņas neiespējamības gadījumā, no atbildētājas likumiskos procentus, kas saskaņā ar Civillikuma 1765.panta pirmo daļu ir seši procenti no simta gadā.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 193., 195. un 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. B/, bet piedziņas pilnīgas vai daļējas neiespējamības gadījumā, no /pers. C/ akciju sabiedrības „Swedbank" labā neatmaksāto aizdevumu Ls 38843,80, lietošanas procentus par laika periodu no 2009.gada 20.aprīļa līdz 2010.gada 20.janvārim Ls 2359,46, nokavējuma procentus par laika periodu 2010.gada 12.februāra līdz 2013.gada 17.septembrim Ls 8390,07 un tiesas izdevumus Ls 861,12, kopā Ls 50454,45 (Piecdesmit tūkstoši četri simti piecdesmit četri lati 45 santīmi).

Akciju sabiedrībai „Swedbank" ir tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei /izsoles dienai/ saņemt no /pers. B/, bet pilnīgas vai daļējas piedziņas neiespējamības gadījumā, ievērojot šajā spriedumā noteikto piedziņas kārtību, no /pers. C/ likumiskos procentus (6 procenti no simta gadā) no nesamaksātās aizdevuma summas (Ls 38843,80).

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas, samaksu veicot uz prasītājas bankas kontu AS „Swedbank", LV66HABA0001408028920.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā 20 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese Jolanta Zaškina